

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 109. Primi Legati responsum ad hujus Episcopi orationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

mos fidelium regere, susdeque omnia per-
vertentes. Ergo in Jesu Christi nomi-
ne, cujas vices in terris geritis, vos ip-
sos in pristinam auctoritatem restituite,
ingentem illam rerum perturbationem a-
moliimini, quæ unitatem Ecclesiæ contra
jus fasque humanum atque divinum in
partes discindit. Dein ad Legatos con-
versus, duos priores sic admonuit: Vos
ipsi quoque meri Episcopi quondam fui-
stis, & nunc pariter Episcopi estis; pro-
inde vos decet sacrosancti Ordinis digni-
tatem non imminuere, sed augere.

§. CIX.

*Primi Legati responsum ad hujus
Episcopi orationem.*

Cardinalis Montanus, cum hujus Præ-
sulis orationem non sine fastidio per-
ciperet, tantamque illius temeritatem
plectere percuperet, ab eo sciscitabatur:
Num firmiter persistat in provocando ad
Dei tribunal, ut in superiori cætu pro-
vocaverat? Ad hæc Fesulanus respon-
dit: Cum a Legatis fuerim privatim ad-
monitus, perinde quasi hujusmodi provo-
catio, facta cum pertinacia, hævesim sa-
peret, plurimas vobis gratias profiteor,
simulque declaro, me in eam sententiam
haud locutum; & utcunque id esset, se-
cundum eam significationem mea dicta re-

N n 4

voco,

Sæcul. XVI. A.C. 1546. *voco, cum utique habuiffem in animo eorum move loqui, qui coram Deo conscientiam suam exonerant ob res ab aliis gestas sibi non probatas. Postea illum rursus interrogabat Montanus: An existimaret, quod etiam pronuntiarat, Episcopos Christi vicem in terris gerere, Ita plane, respondit, existimo, donec mihi oppositum non ostendatur. Demum Archiepiscopus Armacanus ad hujusce dicti defensionem adjecit, posse Episcopos Christi Vicarios in absolvendi munere, aliisque functionibus nuncupari; non tamen Vicarios generales, qualis est solus Romanus Pontifex; illos enim duntaxat in partem sollicitudinis advocari.*

Suspocabantur nonnulli, Fesulanum Episcopum ad tantam dicendi audaciam a Paceco fuisse stimulatam: cum vero acriores ejusmodi contentiones Legatis summopere displicerent, Cardinalis Polus animos sedare intentus, hæc subjunxit: *Multa quidem de munere Episcoporum probe fuerunt a Fesulano adducta, sed per seditiosam potius concitationem, quam per sedatam orationem, & more hominis, qui acerbius in alium invehitur, quam qui libere sententiam dicit. Complura ejus effata sibi mutuo adversantur; modo ad deprimendam Concilii auctoritatem tendit, ab eo tanquam injusto ad Dei tribunal provocando, simulque im-*
pro-

probando, insigniri Decreta nomine Legatorum, a quibus Concilium potestatis suae nervos excipiebat: modo eidem extollendo studet, contendendo, antiqua Episcoporum jura illius potestate recuperare, per eam pariter occasionem, dum in Regulares invehebatur, ut Episcopis auctoritas pristina redderetur; quo pacto eidem ipsi non occurrit, eadem opera se conniti, ut Episcopis pariter Administros subtraheret? Utinam fuisset Deo collibitum, ut Episcopi suo munere per se ipsos defungi possent! longe siquidem feliciter floreret Ecclesia. Desistat proinde hic Episcopus ab hujusmodi declarationibus, non nisi ad inflammandas discordias, seditionesque suscitandas opportunis.

Ast Fesulanus Episcopus mox Polo respondit, tacere non potest ille, qui se spoliari agnoscit. Verum primus Legatus, cum hujus Congregationis exitum optato successu destitui pertimesceret, dixit, quod propter adversam Cervini Cardinalis valetudinem haud liceret Conventum diutius protrahere.

§. CX.

Papa de cunctis hisce diffidiis per Legatos certior factus, ejusque responsum.

Alter die Legati literis Romam missis Farnesio Cardinali cunctas significava-

Nn 5

fica-

Sæc. XVI.

A.C. 1546.